

Oponent: PhDr. Petra Oulíková, Ph.D.

Posudek oponenta:

Tématem bakalářské práce **Jiřího Sehnala** je umělecká činnost rodiny Süssnerů v druhé polovině 17. století, především sochařská tvorba bratrů Jeremiáše a Konráda Maxe Süssnera. Jejich jména jsou v českém prostředí spojena s výzdobou křížovnického kostela sv. Františka Serafinského na Starém Městě pražském. Literatura k tomuto tématu není příliš bohatá a Sehnal při svém studiu vycházel zejména ze dvou zdrojů – české statě od O. J. Blažička z roku 1939 a německé práce od S. Ascheho z roku 1961.

V úvodní kapitole autor shrnuje dosavadní literaturu, především kompendia o českém sochařství a lexikony, v nichž jsou či nejsou Süssnerové uvedeni. Výčet by bylo vhodné doplnit pojednáním o dějinách českého barokního sochařství od T. Hladíka, vydaným v „Sláva barokní Čechie. Stati o umění, kultuře a společnosti v 17. a 18. století.“ (Praha 2001, s. 141). Hladík zde naznačuje možný vliv, či zdroj inspirace, křížovnického souboru na pozdější sochařskou produkci v Praze. Následující kapitola Sehnalovy práce je spíše nesourodým vyprávěním o sochařství v 2. polovině 17. století v Čechách než stručnou charakteristikou umělecké činnosti Süssnerových předchůdců, současníků a následovníků. V dalších kapitolách se již autor podrobně věnuje tvorbě Jeremiáše a Konráda Maxe Süssnera na saském a braniborském dvoře.

Největší část bakalářské práce pak logicky představuje šestice štukových soch, které oba bratři zhotovili pro zmíněný kostel sv. Františka Serafinského při generalátu českého řádu křížovníků s červenou hvězdou na začátku 90. let 17. století. Definovat půdorys kostela navrženého J. B. Matheyem jako čtvercový s vykrojenými rohy považují za hrubou nepřesnost. Interiér tohoto vrcholně barokního díla se skládá z lodi nad půdorysem oválu, proloženým rameny kříže a z kněžiště nad půdorysem řeckého kříže. Ostatně v architektuře, sochařské i malířské výzdobě celého kostela se několikrát objevuje motiv kříže (ve shodě s objednavatelem – křížovnickým řádem). Zde, ale i na jiných místech bakalářské práce postrádám odkazy na další odbornou literaturu. Poukázat pouze na encyklopedie, žel nepostačuje. Ostatně poznámkový aparát vykazuje rovněž určité formální nepřesnosti (např. opakující se citace). Snaha J. Sehnala napodobit při popisu jednotlivých uměleckých děl sloh klasiků historiků umění (O.J. Blažička, J. Neumanna) působí místy až úsměvně. Přes tyto nedostatky doporučuji předloženou bakalářskou práci k obhajobě.

V ..... dne 22. 8. 2007

Petra Oulíková
.....
podpis oponenta bakalářské práce